

[Bernhard Baunsgaard]

det synes jeg vi skal huske i folketinget – at bag hver eneste flygtning findes der et overgreb mod menneskerettighederne.

Jeg vil så gerne føje til, at jeg finder, det er ret og rimeligt, at Danmark undersøger de flygtninge, der kommer her, og i første omgang er det folk, der påstår, at de er flygtninge. Ikke alle, der melder sig ved grænsen og påstår, at de er flygtninge, er det. Vi ved, at hvert eneste land, der foretager overgreb mod menneskerettighederne, planter folk, der skal angive rigtige flygtninge. Derfor er det nødvendigt, at vi fastholder, at de, der kommer og siger, at de er flygtninge og derfor har et retskrav på at blive behandlet som sådanne i Danmark, blive nøje gennemgået.

Jeg vil sige her som min opfattelse, at den tid, der i Danmark gennemgående anvendes, så vidt jeg er orienteret, er halvandet år. Dette er bestemt noget, vi kan være bekendt i sammenligning med det øvrige Europa, hvor behandlingsperioden ofte er 5–7 år, og hvor flygtningene bestemt ikke får så gode forhold, som vi giver dem.

Jeg siger dette, fordi det nok er en af de ting, vi skal diskutere, om vi kan gøre behandlingen smidigere. Der må være en grænse for, hvor smidigt vi behandler de folk, der kommer og siger, at de er flygtninge, for der kommer jo også nogle, der bare kommer til Danmark eller det øvrige Skandinavien, fordi de mener, at de materielt får det bedre, men alle mennesker kan nu engang ikke leve i Danmark. Her er det vores u-landshjælp, der skal sættes ind.

Det har været beklaget, at vi på dansk ikke har tilstrækkelig litteratur om, hvad det egentlig er, vi diskuterer her, men jeg har allerede haft lejlighed til at nævne den publikation, som Dansk Flygtningehjælp har udgivet, og som er kommet i andet oplag her i 1982: »Flygtninge i kort og tal«, men jeg vil også gerne pege på det undervisningsmateriale, som i 1984 er udgivet af Dansk Flygtningehjælp. Det hedder kort og godt: »Flygtninge« og er beregnet til undervisning på gymnasier, HF og andre steder.

Må jeg til sidst nævne bare ét problem mere.

Det har været nævnt her, at der er to slags flygtninge.

Der er konventionsflygtningene, som jeg mener at vi ikke uden at overtræde vore internationale forpligtelser kan undlade at

hjælpe, og slår de penge, som nu er sat på finansloven, ikke til, må vi gøre som i alle andre situationer, hvor vi har en lovforpligtelse: søge en tillægsbevilling. Men foreløbig drejer det sig for Danmarks vedkommende ikke om det helt store tal.

Så er der de facto-flygtningene. Det er dem, som ikke kan påvise, at de er blevet forfulgt, men som der er sandsynlighed for bliver forfulgt, hvis de forsøger at komme ud af deres hjemland; det gælder bl.a. polakker.

Og så er der endelig dem, som kaldes spontanflygtninge.

Der har været en tendens til at sammenblande konventions- og de facto-flygtninge med kvota-flygtningene. Efter min mening kan vi ikke være det bekendt; jeg mener, det er klart imod vedtagelsen i 1978.

Kvota-flygtningene var tænkt som en ekstra hjælp til højkommissæren til afhjælpning af den fortvivlede situation, der dengang var i Sydøstasien og i dag er i Bangladesh og i Pakistan med flygtningene fra Afghanistan, hvor der i så fattigt et land er 1 flygtning for hver 28 indbyggere.

Addi Andersen (CD):

Som det nu er sagt flere gange fra denne talerstol i dag, har formanden for Dansk Flygtningehjælp udtalt, at den ny flygtningelov, som blev vedtaget her i folketinget for godt et års tid siden, er den mest menneskevenlige af sin art i verden. Det har han ret i, og det synes jeg kun vi kan være stolte over.

Efter CDs mening skal vi altid vise mest muligt hensyn til mennesker, der bliver forfulgt af politiske eller religiøse grunde. Derfor er det vigtigt, at sorteringen – hvis jeg må kalde det sådan – foregår på en betryggende måde, så ingen, der virkelig har behov for hjælp, bliver afvist.

Vi skal løse dette problem, og det er vigtigt, at der bliver vedtaget nogle regler, der giver den største sikkerhed for, at man undgår fejlbedømmelser. Vi kan ikke deltage i den undren, der er udtrykt over, at justitsministeren har givet denne redegørelse. Vi synes, justitsministeren skal have tak for, at der bliver peget på de problemer, der eventuelt kan opstå, herunder også de økonomiske. Men CD anbefaler tilbageholdenhed med hensyn til for store ændringer af en lov, som